

[J. S. Foget.]

jo nok, at Venstre i 1936 vilde have haft denne Fordobling af Renten gennemført, men Regeringen gik dengang imod denne landbrugsfjendtlige og kapitalvenlige Indstilling. Det burde man blive ved med. Jeg har netop set, at Finansministeren har konverteret et svensk Laan fra 3 pCt. ned til 2½ pCt. Naar Staten selv er i Stand til at laane til 2½ pCt., hvorfor skal Landmændene saa fortsat betale mere end det dobbelte for deres Laan med et klækkeligt Kurstab? Jeg ved vel, at man vil sige, at det var Venstre, der fik indført dette Kurstab. Det er efter min Opfattelse absolut ikke nogen Undskyldning for den Regering, der nu har Magt til at ændre det. Derfor vil jeg gerne foreslaa, at man nu, da man giver sig til at lave saa stærkt om paa Gældssaneringsloven, som Tilfældet er, ogsaa gaar over til at skaffe Parilaan, som man fra først af foreslog. Eller er det Regeringen, der er blevet bange for sit eget Forslag?

Der er en vis Uvilje imod at medtage Kreditforeningslaan under Gældssaneringen. Ogsaa dette er forkert. Der er adskillige Tilfælde, hvor der er anbragt Kreditforeningslaan helt op til 150 pCt. af Ejendoms skyldværdien. Det er ganske vist ikke i alle Dele af Landet, men i Sydjylland forekommer det i meget stort Omfang. Jeg vil meget henstille, at man behandler alle Laanformer ens, hvad enten det er Kreditforeningslaan, Akkordlaan eller Familiekapital.

Denne Lov er gennemført for at hjælpe de fattige Landmænd til at faa en rimelig Ordning for Fremtiden. Derfor burde man hjælpe dem ogsaa i Tilfælde, hvor der er Skatte- og Renterestancer, i Stedet for, som det hidtil har været Praksis, at forlange saadanne Restancer indbetalt, før Laanet kan udbetales. Jeg har nævnt det tidligere, og jeg gentager, at jeg har set Tilfælde, hvor netop det Forhold, at man har forlangt Skatte- og Renterestancer indbetalt, har gjort, at en Landmand, efter at have opnaaet Gældssanering, har været blottet for Produktionsmidler og dermed ude af Stand til at drive sin Ejendom videre.

Det er ligeledes yderst beklageligt, at Statshusmændene stadig ikke kan faa Adgang til at benytte Loven, men Ministerens Kærlighed til Husmændene giver sig mere Udslag i Ord ved Vælgermøder end i direkte Handlinger. Han afviste ligeledes mit Forslag om en Kornpulje til Husmændene ved at henvise til den langt bedre Forrentningsprocent og til en Aarsfortjeneste paa 1 388 Kr., et Tal, der ikke taaler ret megen Sam-

menligning med de Lønninger, som Statsministeren glædede sig over paa Partikongressen.

Medens vi behandler dette Forslag, vil jeg gerne takke Departementschef Wilcke og det ærede Medlem Hr. Marinus Sørensen for deres ofte udviste Forstaaelse i Sager, der er forelagt dem under Gældssaneringen. Det er muligt, at der er andre Medlemmer af Bevillingsudvalget, der har fortjent en lignende Tak, men disse to har meget ofte, i hvert Fald i de Sager, jeg har forelagt, vist en Hjælpsomhed, som jeg føler Grund til at takke dem for.

Ministeren udtalte i sin Fremsættelsestale, at Landbruget i Tiden 1916—21 havde haft en Forrentningsprocent paa 10 og i den Tid optaget en Gæld paa ca. 1 000 Mill. Kr. Mig bekendt foreligger der ikke for denne Periode nogen som helst Gældsopgørelse, men at der var nogen Stigning i Gælden, samtidig med at Panterne steg kolossalt i Pris, og samtidig med at Landbruget maatte udvide og forcere sit Produktionsapparat, skal jeg ikke benægte. Men hvorfor taler Ministeren da ikke om, at Landbruget ifølge den af Ministeriet foretagne Opgørelse har maattet paatage sig en Mergæld paa 1 035 Mill. Kr. i Tiden fra 1926 til 1937, i Tiden fra Gennemførelsen af Loven om den ærlige Krone over Valutacentralens Oprettelse til 1937? Det er omtrent det samme som Gældsforøgelsen fra før Krigen til 1926 under de kolossale Højkonjunkturer. Dette taler Ministeren ikke om. Ministeren er altsaa selv inde paa et Forsøg paa at give et fuldkomment Vrængebillede af Forholdene, det samme, som han altid beskylder os andre for uden nogen Sinde at bevise det.

Og denne Gældsforøgelse, der her er Tale om, er langt farligere og langt mere naturstridig end den, der skete under Højkonjunkturerne, hvor den optagne Gæld med Lethed kunde forrentes. I den Tid, Gælden paa 1 035 Mill. Kr. er optaget, har Landbruget haft en Gennemsnitsforrentning paa 2,9 pCt. og en aarlig Gældsforøgelse paa 94 Mill. Kr. Nu vil Ministeren give det Udseende af, at Landbruget har optaget ca. 200 Mill. Kr. aarlig i de bedste Aar, samtidig med at Ministeren vil fortælle, at vi andre ikke har Forstand paa Tal.

Paa hvilket Grundlag har Ministeren nu fundet disse Tal? Paa et fuldkommen skønsmæssigt Grundlag der for snart 1 Aar siden er afkræftet af den nye Gældsopgørelse. Ministeren kommer til det Resultat, at Prioritetsgælden for Landbruget i 1921 var 2 784 Mill. Kr., men i den